Claraboia

Verdaguer, exorcismes i poesies

Per MiriamD el dg., 15/09/2019 - 20:50

No estem gens acostumats a sentir a parlar de Déu a la televisió pública catalana. Un vespre, fa pocs dies, vaig engegar-la i per sorpresa meva vaig començar a sentir a parlar de la Mare de Déu, de sants, d'exorcismes, de pregar, de teologia… em va fer gràcia imaginar els guionistes, però sobretot els directius de la televisió acceptant un text així en una hora bastant cobejada on habitualment hi ha esports o pel·lícules d'una altra índole.

La religió només es normalitzarà si surt a les sèries i a les pel·lícules. Si no es veu gent que prega, o que té en compte l'espiritualitat, romandrà sempre com una excentricitat de quatre il·luminats que pel que sigui estan en una comunitat religiosa. La religió, a Catalunya, és una realitat quotidiana, arrelada, viscuda amb naturalitat.

Celebro que surti Verdaguer, però encara m'emocionaria més que a sèries com Polseres Vermelles haguessin tingut la gosadia de parlar de Déu (com es pot no parlar de Déu davant de la mort?), o que a Merlí la religió sigui una dimensió de les persones, perquè el sentit de la vida i la religió tenen relació, i molta.

Verdaguer, gran poeta i sacerdot, incomprès a la seva època per la mateixa Església, va morir el 1902. Tenim molts mossens, pastors, lames, mestres espirituals, religiosos amb malalts, mestres d'escoles cristianes, gent de tot tipus que fa el que fa perquè té una motivació religiosa darrera. Aquesta també s'ha de poder explicitar als mitjans de comunicació, a les sèries, a les tertúlies, als debats. Només així es normalitzarà el que milers de ciutadans ja viuen a les seves vides dia i nit.

Si ho voleu veure: L'enigma Verdaguer